

nævner Talforøgelsen fra denne $\frac{1}{3}$ af Ekspropriationsudgifterne til $\frac{1}{2}$ af Anlægsudgifterne. Det vil nemlig betyde 470,000 Kr. Gaar man til $\frac{2}{5}$, vil allerede det betyde et Tillæg af 3—400,000 Kr. til, hvad Jernbanekommissionen havde anbefalet.

Jeg vil henstille, at Beboerne der og deres Repræsentant her i Tinget ville lade sig nøje dermed og altsaa tage dette Ændringsforslag tilbage. Ellers maa jeg fraaede at vedtage det.

Ordføreren (Thomas Larsen): Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, som nu ere fremsatte af den højtaerede Minister for offentlige Arbejder, men jeg vil dog gerne have Lejlighed til at gøre nogle faa Bemærkninger, navnlig i Anledning af nogle Udtalelser, der ere rettede direkte mod mig.

Jeg vil da gerne først henvende mig til det ærede Medlem for Middelfart (Slen-gerik), som lyste efter det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Kr. Sørensens) og ikke var fri for at ville raabe hans Vælgeres Vagt i Gevær imod ham, fordi han ikke havde sluttet sig til Tanken om at føre den vestsjællandske Længdebane over Tølløse. Det har forekommet mig noget underligt undertiden, at det ærede Medlem efter det loyale Samarbejde i Udvalget, som han her i Tinget Gang efter Gang har udtalt sin Anerkendelse af, idet han har udtalt, at Udvalget har arbejdet uden politiske Hensyn, alligevel naar vi komme ned i Salen, stikker sin politiske Sonde ud, saa i den ene, saa i den anden Retning. I dette Tilfælde har han nu stukket den ud efter det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds, som skulde have forsømt sin Pligt ved at undlade at støtte Tanken om at føre den midtsjællandske Jernbane over Tølløse. Jeg kunde have Lyst til at svare derpaa med at spørge det ærede Medlem, hvorledes han tror, at hans eget Partis Formand stiller sig til dette Spørgsmaal, om han ogsaa vilde være med til at føre den midtsjællandske Bane over Tølløse, thi dette staar for mig som noget tvivlsomt. (Slen-gerik: Spørg ham!) Ja, det ærede Medlem vil sikkert kunne oplyse mig om det. Jeg vil meget gerne vide, hvordan dette Forhold hænger sammen.

I øvrigt skal jeg ikke opholde mig meget derved, men gaa over til det meget omtalte Spørgsmaal om Tilskuddene, som jo er blevet slaaget op til et meget stort Spørgsmaal, ja, til Tider har man jo endogsaa maattet faa det Indtryk, at det

næsten var et stort politisk Spørgsmaal, idet hvert Parti har paakaldt sine Guder. Der er blevet talt om det forhandlende Venstre, Socialdemokratiet, Venstrereformpartiet, alt muligt imellem hinanden i Anledning af Tilskuddene til de lolland-falsterske Baner. Det ærede Medlem for Stubbekøbing (Kr. Jensen) mente, at jeg ikke tilstrækkelig havde begrundet, hvorfor man ikke var gaaet højere med Tilskuddene til disse Baner end til $\frac{2}{5}$. Han sagde, at det var meget vanskeligt at sige noget bestemt om Forskellen mellem de forskellige Egne eller drage Sammenligninger mellem dem, idet det ikke var sikkert, at Befolkningen paa de bedre Jorder, i de bedre Egne, var bedre økonomisk stillet end Befolkningen paa de daarligere Jorder. Jeg vil dertil sige, at der er dog en vis Sandsynlighed derfor. Men i øvrigt, naar vi i Udvalget have taget den Stilling, vi have, og ikke foreslaaet mere end $\frac{2}{5}$ i Tilskud til de lolland-falsterske Baner, er det jo ikke, fordi vi misunde Kommunerne dernede at faa et noget højere Tilskud, aldeles ikke. Det bevises jo ogsaa derved, at vi til 2den Behandling stillede Forslag om at gaa op til Halvdelen. Ganske vist var dette Forslag betinget af det Ønske, som var ret almindeligt indenfor Udvalget, at man saa ogsaa kom noget højere op med Tilskuddene til de andre Privatbaner. Jeg siger altsaa, at der laa dog deri et Bevis for, at vi ikke vare misundelige overfor de fede Egne dernede, idet vi meget gerne, naar Forholdene havde tilladt det, vilde være gaaede noget højere end til $\frac{2}{5}$. Men Sagen er jo den, at man i dette Tilfælde ligesom i alle de Tilfælde, vi her beskæftige os med, maa søge at se Sagen i sin Helhed for at kunne bedømme den nogenlunde retfærdigt, og man maa jo tage Sigte paa at gøre Ret og Skel saa vidt muligt og lave det saadan overalt, at man er i Stand til at forsvare det.

Det ærede Medlem ytrede, at jeg havde talt om Egnens Beskaffenhed, men at dette Udtryk ikke vel kunde anvendes; der var Egne i Jylland, hvor Befolkningstætheden var den samme og Egnens Beskaffenhed ogsaa var den samme, idet man ogsaa der havde gode Jorder. Han nævnte Mors og de 8 Sogne. Jeg vil derom sige, at det er ganske rigtigt, at der baade i de 8 Sogne og paa Mors er gode Egne og en tæt Befolkning, men det ærede Medlem vil dog indrømme mig, at der med Hensyn til de klimatiske Forhold er en meget stor Forskel mellem Lolland-Falster og selve den frugtbare Ø Mors, og saa maa det